

кой-то былъ още младичкъ, и ся отличилъ испослѣ въ Троянскѣ-тѣ войнѣ. Тифусъ, кой-то бѣ направилъ тоя корабъ по Минервинѣ съвѣтъ, станѣлъ кормчія. Орфей поялъ възъ себе да подсладява досадѣ-тѣ отъ плуваніе-то съ сладкы-ты си пѣсны и съ гуслѣ-тѣ си. Управленіе-то ся повѣрило на Херкулеса; нѣ кога-то корабъ-тѣ пристигнѣлъ въ Мизіѣ, Херкулесъ ся пустилъ на вѣтрѣ по сухо за да трѣси Хиласа, и като ся забавилъ да ся врьне, Ясонъ зель управленіе-то на кораба и станѣлъ войвода на туй прѣдиріятіе. Аргонавти-ти ся задрѣли испрѣво на О-въ Лемносъ, дѣ-то гы посрѣщнѣли на драго сръдце жены-ты, кои-то бѣхѣ издавили всичкы-ты си мѣжје, та станѣли господаркы на онѣхъ земѣхъ. Пѣтници-ти юнацы прѣсѣдѣли тамъ до двѣ години и Ясонъ ся оженилъ тамъ за Лемноскѣ-тѣ царицѣ Ипсишилѣ, коѣ-то оставилъ за да продлѣжи пѣтуваніе-то си. Слѣдъ много случкы, бытвы и буры, Аргонавты-ты пристигнѣли най-сѣтнѣ прѣдъ Колхыдскѣ-тѣ столицѣ. Ясонъ отишълъ да поиска отъ Бѣтеса златно-то руно. Тойзи склонилъ да го даде на дырѣ, ако Ясонъ сполучяше да укроти два буйны быка, кои-то блѣвали пламѣци, та да гы впрѣгне въ орало, и да изоре едно широко поле, и да посѣе тамъ зѣбы-ты на страшнѣй драконъ, кой-то трѣбуваше да обори и побѣди. Ясонъ пріялъ тѣя люты условія, и гы исплѣнилъ съ помощь-тѣ на Медѣхъ, дѣщерѣхъ на царя и силнѣхъ магесницѣхъ, като ѣ ся обѣщалъ да ѣ земе за женѣ въ признателность на услуги-ты, кои-то щяла да му направи. Драконови-ти зѣби, едва посѣти, изникнѣли на войницы, кои-то ся избихѣ помежду си и на кои-то смръть-та позволи Ясону да тури рѣкѣхъ на златно-то руно. Като повладалъ туй